

ההגדרות לריות

בימי מתיחות, בימי עליה וחוסר-עליה, בימי פיתוח וחוסר-פיתוח. הן עולות כאשר שר חדש בא למשרד ממשלתי או ראש חדש לעירייה. הוא מביא עמו פקידים חדשים, מאנשי שלומי — ואינו יכול לפטר את הפקידים הישנים, אנשי-שלומי של קודמו. כמו בתל ארבי-אולוגי, רובצת שכבה אחת על גבי השניה. וכל שכבה מוסיפה לבלוע את פרי עמלו של האזרח.

הפקידים מתרבים. התפקידים מתרבים. לכל שר חדש יש רעיונות חדשים, העולים כסף חדש, בעוד הרעיונות היפים של כל קודמו מוסיפים להתקיים אי-שם בפינה ולבלוע כסף. כמו מפלצת אגדתית הכולעת בתולות בקצב גובר והולך — כן התרחב ושמן דרקון זה.

★ ★ ★

אם לחזור לשאלתו של ציצור: כמה זמן עוד? היכן הגבול להשתוללות זו? אם מודד יוקר המימשל יוסיף

ברגע שיש צורך באמצעי-בטחון יקרים. נודף מכך ריח של בגידה, של תקיעת-סכין בגב.

אולם במדינה זו ובמסטר זה, תמיד יהיה צורך באמצעי-בטחון יקרים. ותמיד תהיה קיימת מתיחות צבאית. והשאלה היא: מה מוכנה הממשלה עצמה להקריב כדי לממן את יוקר הבטחון?

האם הממשלה צעדה את הצעד הקטן ביותר בדרך החסכון כדי להעביר אמצעים לבטחון? האם פוטר פקיד מיותר אחד? האם חוסל משרד מיותר אחד?

לא. עד כדי כך לא היתה הבטיח חוגית רצינית. היא היתה די רצינית רק כדי להצדיק את המסים החדשים.

★ ★ ★

הוא הדין לגבי הסיבה היפה והפטר-הריוטית השניה: הפיתוח. והי סיבה חשובה מאד, כי רק הודות לה יכלה קר

אולם אפילו סכום מזעזע זה אינו משקף את מלוא יוקר המימשל. יש להניח כי בשנה הבאה, כמו בכל שנה, יביא לוי אשכול, שלושה חדשים לפני הסיום, תקציב נוסף בסך 100 מיליון ל"י לפחות. התקציב גם אינו כולל את הכנסות מפעלי-הפיתוח (140 מיליון לירות), את הכנסות הביטוח הלאומי (70 מיליון), הארנונה לנוקי מל-חמה (18 מיליון), החברות הממשלתיות, ועוד.

אם ישבו המדענים ויחשבו ברצינות את מדד יוקר המימשל, יגיעו לכלל מסקנה כי התקציב האמיתי של ממשלת ישראל בשנה הקרובה מתקרב ל-2000 מיליון ל"י רות — סכום שיהיה 65% בקירוב מן ה-הכנסה הלאומית.

★ ★ ★

נא אומז המפורסם ביותר של ציצור הוקף, נפתח במלים: "כמה זמן עוד, קאטילינה, תוסיף לנצל לרעה את סבלנו-תנו?"

★ ★ ★

בשנת 1951/52 הגיעו המסים ל-90 מיליון ל"י, ואילו ההכנסה הלאומית כולה הגיעה ל-580 מיליון.

המסים הגיעו ל-16% מן ההכנסה הלאומית.

בשנת 1954/55 הגיעו המסים ל-282 מיליון ל"י, וההכנסה הלאומית ל-1476 מיליון.

המסים הגיעו ל-19% מן ההכנסה הלאומית.

בשנת 1957/58 הגיעו המסים ל-594 מיליון ל"י, וההכנסה הלאומית ל-2409 מיליון.

המסים הגיעו ל-24% מן ההכנסה הלאומית.

בשנת 1959/60, זו שאנו מתקרבים ל-סיומה, מגיעים המסים ל-808 מיליון ל"י, וההכנסה הלאומית ל-3000 מיליון.

המסים הגיעו ל-27% מן ההכנסה הלאומית.

בשנה הבאה יעלה חלקם של המסים ב-הכנסה הלאומית בכמה אחוזים נוספים.

זהו מדד יוקר המימשל. הוא עולה ב-התמדה. כתולעת-עץ המכרסמת בתוכנו, היא בולעת חלק גדול והולך של אמצעינו.

כבר עתה עולה מדד זה פי שניים וחצי על יוקר המימשל ביוון (11%); פי שניים על יוקר המימשל בפינלנד המתקדמת (14%); פי אחד וחצי על יוקר המימשל בבריטניה, מדינת הסעד המסופעת (19%). הוא עולה אפילו על מדד יוקר המימשל בארצות-הברית (22%), המוציאה סכומים כה כבירים על פיתוח טילים ופצצות-מימן, והתומכת בחצי העולם במענקים אדירים.

★ ★ ★

השוואות אלה אינן משקפות את כל המציאות. מדינת-ישראל מקבלת סכומים אצורים מן החוץ. על כן אין המסים שלנו מכסים את כל יוקר המימשל. המדד צריך לכאורה לכלול גם את המסים אשר משל-מים יהודי ארצות-הברית לממשלת ישראל, את המענקים והשילומים, במידה שהם מר-באים קרובן על מזבח המולך התאחזן של המימשל.

בשנת 1950/51 הגיע התקציב הממשלתי ל-82 מיליון לירות — סכום שהיה שחה ל-22% מן ההכנסה הלאומית. בשנת 1954/55 הגיע התקציב ל-661 מיליון ל"י, סכום שהיה שחה באותה שנה ל-45% מן ההכנסה הלאומית. בשנה השוטפת מגיע התקציב ל-1471 מיליון ל"י, סכום השחה ל-49% מן ההכנסה הלאומית.

בשנה הבאה יגיע התקציב הי-רשמי ל-1574 מיליון ל"י, בעוד שההכנסה הלאומית תגיע לפי הי-אומדן ל-3200 מיליון. במלים אחר-רות: התקציב הממשלתי שווה כמעט למחצית ההכנסה הלאומית.

לעלות באותו קצב, הרי יבוא יום והמסים יעלו על ההכנסה הלאומית. כל אחד מאתנו יעביר את כל משכורתו ישר למוכסים ולמני-ססים, ושלוש על ישראל.

האופטימיסט יכול לומר: הרבה זמן לפני כן תצטרך ההשתוללות להיפסק, כי פחד ה-בוחר יפול על הממשלה הדמוקראטית. אולם

זוהי תקרת-שוא: תוצאות הבחירות האחר-רונות שיכנעו את סקני כל המפלגות כי אין מה לחשוש מפני הבוחר. יחשוב מה שיחשוב במשך ארבע שנים — ביום המכ-ריע הוא יתן את קולו לשלטון, בלי להס-תכל על תגיהמחיר.

אם כן, מה — או מי — יעצור את עקר-מת יוקר-המימשל מלעלות?

לפי סקני 59 של החוק הפלילי, אסור לי להטיף כאן למרד של משלמי-המסים. לכן לא אעשה זאת. אסתפק בהירהור בקול-רם:

עד מתי יוסיף האזרח הישראלי להקציב חלק גובר והולך של משי-כורתו הדלה כדי לממן מנגנון מדי-נפחה, המתחם אליו בכוח תהומי? עד מתי עוד יסתכל בשלחת-נפש אדישה בקומדיה השנתית של הויכוח על התקציב בכנסת, שהבריה מעלים לעצמם את המש-כורת על חשבוננו?

אם לשנות את פסוקו של ציי-צור: כמה זמן עוד יניח האזרח לנצל לרעה את סבלנותו?

אליציה שמאלית-כביכול ופועלית-כביכול ל-הנחית מהלומת-מסים כואת על ראש השכ-בות העניות — שהן, בסופו של דבר, יצ-טרכו לפרוע את החשבון.

אם הדבר נעשה למען הפיתוח, למען בנין-הארץ — מובן שגם 50 מיליון לירות נר-סוות הן קרובן קטן. מי יעז להתנגד?

ושוב נשאלת השאלה: אם פיר-תוח זה קרוש בליכך, כמה פקר-דים ממשלתיים ויתרו השנה על נסיעה לחו"ל (בחברת האשה ר-הילדים) למענו? כמה עלונים ממד-שלתיים אידיולטיים, המיוערים ל-פאר את מנהליהם, הפסיקו למענו את הופעתם היקרה? ואין צורך להוסיף: כמה מועדונים מפלגי-תיים בומלו למענו?

אלה שאלות שאין להן תשובה. ובמצב זה, כל המדבר על בטחון ועל פיתוח ב-מקשור זה — הריהו סומך יותר מדי על סימטומנו.

★ ★ ★

י זה הדבר הראשון שיש לתפסן כשמחשבים את מדד יוקר המימשל: אין למדוד זה כל קשר עם כל צורך ממשי שהוא. אפילו פרקינסון הגודע, מחבר חוק פרקינסון, יכול היה לקבל שיעור בישראל. הוצאות המימשל עולות אצלנו באופן אוטומטי — בימי שלום ר

דומני כי הגיעה שעתו של משלם-המסים הישראלי להפנות שאלה זו אל הממשלה.

שהרי אם היתה איפעם דוגמה חותכת של ניצול-לרעה של סבל-נות הזולת, הרי זו מערכת התקי-צויכים והמסים של ממשלת ישר-אל.

השבוע הגיעה ההשתוללות — ואין הג-דרה נכונה אחרת לתופעה זו — לשיא חדש של ציניות ברוטאלית. שורה שלמה של מסי-עקיפין חדשים הוטלה על האזרחים, כדי לסחוט מהם עוד כמה מיליונים פה וכמה מיליונים שם.

העלאת מסי-הנסיעות — מס מרגיז במיו-חד, מפני שיש בו כחנה פוליטית לכלוא את האזרח בעל-כרחו — מעלה את מחיר-הדולאר של כרטיסי-הנסיעה ל-2.79 ל"י, יותר מן המחיר בשוק השחור ביותר. בסך-הכל עולים מסי-העקיפין ב-5% נוספים.

ועוד היר נמויה.

★ ★ ★

כמובן, ישנן סיבות יפות ופטריוטיות להשתוללות זו. אולם מאז בריאת הי-עולם לא חסרו מעולם סיבות יפות ופט-ריוטיות כאשר היה צורך להעלות את יוקר-המימשל.

רצה המקרה העיזר (האמנם הוא עיזר?) כי העלאה זו באה הפעם בדיוק ברגע של מתיחות צבאית. לא יפה להטיף נגד המסים